अद्यापि तां वल्लभां प्रियां स्मरामि । कथं भूतां तां । अशोकनवपल्लवरक्तहस्तां अशोकस्य नवो नूतनो यः पल्लवः किशलयः तद्वद् रक्तौ लोहितौ हस्तौ करौ यस्याः सा तां । पु° । मुक्ताकलापपरिचुंबितचूचुकाग्रां मुक्ताकलापेन मुक्ताहारेण परिचुंबितं संसक्तं चूचुकाग्रं पयोधराग्रं यस्याः सा तां । पु° । अन्तःस्मितोच्छ्वसितपाण्डुरगण्डभित्तिं अन्तःस्मितेन अभ्यन्तरहसितेन उच्छ्वसिते पुलकिते पाण्डुरे धूसरे गण्डभित्ती कपोलप्रदेशौ यस्याः सा तां । तद् उक्तं । विकसितकपोलं तमुत्फुल्ललोचनं च यत् । किंचिद् विज्ञाः तदन्ताग्रं प्रहसितं स्मितं विदुः ॥ भित्तिः कुम्भे प्रदेशे च संविभागावकाशयोर् इति विश्वः । पु° । अलसहंसगतिं अलसो मन्दगमनो यो हंसः तस्य गतिर् इव गतिर् यस्याः सा तां । यद्वा । हंसाः प्रकृत्येव मन्दागतं ये भवंति अलसा हंसगतिर् यस्याः सा तां ॥१४॥

अद्यापि तत् कनकरेणुघनोरुदेशे
तस्याः स्मरामि नखरक्षतलक्षन्यस्तं ।
आकृष्टहेमरुचिराम्बरमुत्थितायाः
लज्जावशात्करधृतं च ततो व्रजन्त्याः ॥१५॥

इदानीं अपि तस्याः प्रियायाः तत् स्मरामि । तत् किं । नखरक्षतलक्षं नखरक्षतस्य कररुहक्षतस्य लक्षं चिह्नं तत् । कथं भूतं तत् । न्यस्तं आरोपितं । क्वत्र । कनकरेणुघनोरुदेशे चंदनयुक्तसुवर्णधूलिना चर्चितो यो घनोरुदेशः पयोरुभागः तत्र । शाकपार्थिवादीनां मध्यपदलोपो वक्तव्यश्चेति सूत्रेण लोपः सुवर्णशलाकामन्तर्निक्षिप्य चंदनघृष्टिः क्रियते कनकरेणुयोगो भवति ॥ काविन्ये विस्तृतौ प्रस्थे घनोस्थे च घने इति पदसागरः ॥ पु° । आकृष्टहेमरुचिरांबरं आकृष्टं आक्षिप्तं हेमवत् सुवर्णवत् रुचिरं मनोहरं वस्त्रं यस्य यस्या वा तत् । पु° । करधृतं करेण धृतं पिहितं कथं भूतायाः तस्या अत एव लज्जावशाद् व्रीडावशात् । ततः तस्मात् स्थानात् उत्थितायाः सत्या व्रजन्त्या गच्छन्त्याः । यद्वा । न केवलं तस्याः तं नखरक्षतलक्षं स्मरामि किं तु उत्थितायाः तस्याः रुचिरांबरं मनोहरवस्त्रं च स्मरामि । कथं भूतं रुचिराम्बरं आकृष्टहेमं आकृष्टं आरोपितं हेमं स्वर्णं यत्र तत् । पु° । करधृतं हस्तावलंबितं । कथं भूतायाः ततः स्थानात् व्रजन्त्याः तद्धारणानन्तरं गच्छन्त्याः हस्तेन वस्त्रं अवलम्ब्य गच्छन्तीत्यर्थः ॥१५॥

अद्यापि तां विधृतकज्जलचारुनेत्रां
प्रोत्फुल्लपुष्पनिकराकुलकेशपाशां ।
सिन्दूरसंलुलितमौक्तिकहारदन्तां
आधातहेमकटकां रहसि स्मरामि ॥१६॥